

ČVS:KRP-293/1-VYS-BA-2016

V Bratislave dňa 28.10.2016

U Z N E S E N I E

Podľa § 197 ods.1 písm. d) Trestného poriadku,

vo veci podaného trestného oznámenia Františka Bednára, nám. Sv. Egídiá 102/14, 058 01, Poprad, ktoré bolo dňa 29.09.2016 doručené KRPZ v Bratislave, Špitálska 14, 812 28 Bratislava, z ktorého má vyplývať podozrenie zo spáchania **obzvlášť závažného zločinu Genocídium podľa § 418 ods. 1 písm. d) Trestného zákona** a ktorého sa mali dopustiť členovia vlády Slovenskej republiky, poslanci Národnej rady Slovenskej republiky a Štatistický úrad Slovenskej republiky spôsobom, že vláda Slovenskej republiky predložila zákon č. 252/2012Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003Z.z. o sociálnom poistení, a ktorý bol v Národnej rade Slovenskej republiky schválený dňa 10.8.2012 pomerom 80 za, 46 proti, zdržalo sa hlasovania 2, nehlasovalo 0, neprítomný 22, pričom podľa oznamovateľa schválením uvedeného zákona a hlavne § 65a zákona, bola naplnená skutková podstata trestného činu Genocídium, nakoľko sa predlžuje vek odchodu do dôchodku podľa toho, ako sa bude vyvíjať priemerná stredná dĺžka dožitia obyvateľstva stanovená opatrením, ktoré vydá ministerstvo podľa údajov Štatistického úradu a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v Zbierke zákonov, pričom týmto zákonom dochádza k postupnému ekonomickému vyvražďovaniu skupín obyvateľstva uvrhnutím do takých životných podmienok, ktoré sú nezlučiteľné s právom na dôstojný život garantovaný ústavou Slovenskej republiky a medzinárodným dohovorom,

o d m i e t a m, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

ODÔVODNENIE

Dňa 30.8.2016 zaslal oznamovateľ František Bednár, Nám. Sv. Egídiá 102/14, 058 01 Poprad, trestné oznámenie adresované Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava 812 85 (doručené 2.9.2016). Z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bola vec postúpená dňa 22.9.2016 Okresnej prokuratúre Bratislava I, ktorá na základe miestnej príslušnosti trestné oznámenie odovzdala Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave, Špitálska 14, Bratislava. Vec bola doručená a prevzatá dňa 29.9.2016.

Trestné oznámenie je smerované na vládu Slovenskej republiky, poslancov NR SR, ktorí schválili novelizáciu vládneho zákona č. 252/2012Z.z. a Štatistický úrad Slovenskej republiky. Touto novelou sa mení dopĺňa zákon č. 461/2003Z.z. o sociálnom poistení. Oznamovateľ uvádza, že trestné oznámenie podáva z dôvodu spáchania trestného činu genocídy a postupného ekonomického vyvražďovania skupín obyvateľstva uvrhnutím do takých životných podmienok, ktoré sú nezlučiteľné s právom na dôstojný život garantovaný

ústavou Slovenskej republiky a medzinárodným dohovorom. Podstatu trestného činu vidí v dohnaní ľudí zo sociálne odkázanej tzv. spodnej časti obyvateľstva k sociálnej samovražde. Princípom kolektívnej viny za dôsledky rozkradnutia štátu po novembri 1989 sú ekonomicky likvidovaní prijatím zákona, ktorý zvyšuje vek odchodu do dôchodku. Ľudia, ktorí predčasne zomreli z dôvodu tzv. odvrátiteľnej úmrtnosti pre rozkrádanie peňazí v zdravotníctve ako aj ľudia, najmä dôchodcovia, ktorí sú likvidovaní exekúciami, sú obeťami skrytej genocídy, ktorá plne zodpovedá definícii genocídy a ktorá na Slovensku už prebieha nerušene celé roky. Oznamovateľ ďalej uvádza, že prijatie vládneho zákona č. 252/2012Z.z. je zjavne protiústavné a jedná sa o ďalšiu formu skrytej genocídy naplňajúcej skutkové znaky ustanovenia § 418 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Ďalej oznamovateľ uvádza, že zaslal Podnet na podanie návrhu na preskúmanie ústavnosti a novelizáciu vládneho zákona č. 252/2012Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003Z.z. o sociálnom poistení, všetkým poslaneckým klubom, avšak ani jeden z nich nereagoval na tento podnet.

Takisto uvádza, že údaje o údajnom veku dožitia v Slovenskej republike, t.j. 72,5 rokov sú zavádzajúce, nakoľko predlžovanie veku odchodu do dôchodku je smerodajný údaj o dĺžke zdravého života, ktorý je dôležitým kritériom relatívneho zdravia ľudí v Európskej únii. Ako uvádza, priemerná dĺžka zdravého života v rámci celej EÚ bola stanovená na 61,8 rokov pre mužov a 62,2 rokov pre ženy. Údaje čerpá z webu štatistického úradu SR ako i rôznych článkov z internetových vydaní spravodajských portálov. Uvedené dokladá ako prílohu trestného oznámenia v tlačenej forme.

Záverom oznamovateľ sumarizuje, že vládny návrh zákona č. 252/2012 Z.z. je zjavne zločinecký, protiústavný a možno ho označiť za skrytú genocídu a likvidáciu najohrozenejších a najslabších skupín obyvateľstva. Postup vlády, poslancov a štatistického úradu je preto spolupáchateľstvom organizovanej skupiny na likvidácii a ekonomickom vyvražďovaní celých skupín obyvateľstva. Pri zrataní obetí sociálnych samovrážd po novembri a po vzniku Slovenského štátu, obeti tzv. odvrátiteľnej úmrtnosti, ktorá sa odhaduje na 3000-5000 ľudí, za vyše 20 rokov počet týchto obetí prekročil počet obetí holokaustu na Slovensku počas druhej svetovej vojny.

V zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku, podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Možno ho urobiť písomne, ústne do zápisnice, telegraficky, telefaxom, elektronickými prostriedkami podpísané so zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona alebo bez zaručeného podpisu. Podanie urobené telegraficky, telefaxom alebo elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu treba potvrdiť písomne alebo ústne do zápisnice do troch pracovných dní, inak sa o podaní nekoná. Z podania oznamovateľa je dostatočne zrejmé, pre aký skutok trestné oznámenie podával a voči komu smeruje.

Obzvlášť závažného zločinu Genocídium podľa § 418 ods. 1 písm. d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto v úmysle úplne alebo čiastočne zničiť niektorý národ alebo národnostnú, etnickú, rasovú alebo náboženskú skupinu uvedie príslušníkov takej skupiny do životných podmienok, ktoré majú privodiť jej úplné alebo čiastočné fyzické zničenie.

Ustanovenia dvanástej hlavy Trestného zákona, pod ktoré patrí aj trestný čin genocídiu vychádzajú predovšetkým zo zásad medzinárodného práva, pričom sú tu uvedené najmä

trestné činy, ktoré medzinárodné právo označuje ako zločiny proti ľudskosti a vojnové zločiny. Ochrana sa poskytuje dodržiavaniu najmä týchto zásad: a) právo každého jedinca na život nielen ako jednotlivca, ale aj ako príslušníka národnostnej, etnickej, rasovej alebo náboženskej skupiny nesmie byť časovo a priestorovo obmedzené; b) obmedzenie práv strán vedúcich vojnu voliť neobmedzené prostriedky na poškodenie nepriateľa; c) zákaz používania najmä zradných prostriedkov a prostriedkov spôsobujúcich zbytočné utrpenie a škody, ktoré nie sú nevyhnutné na dosiahnutie vojnového cieľa; d) ochrana civilného obyvateľstva vôbec a najmä pred priamym útokom; e) obmedzenie priameho vojnového násillia výlučne na bojovníkov (kombatanti) a vojenské objekty.

Genocídium (z lat. genocidium – vyvraždenie národa alebo rasy) vyhlásila rezolúcia Valného zhromaždenia OSN č. 96/I. z 11. decembra 1946 za zločin podľa medzinárodného práva. Na základe tejto rezolúcie vznikli po druhej svetovej vojne medzinárodné trestné tribunály pre genocídu spáchanú v Rwande a v bývalej Juhoslávii.

Za genocídu z historického hľadiska sa napríklad považuje aj systematické vyvražďovanie arménskeho obyvateľstva v Osmanskej ríši v rokoch 1915-1923, alebo hladomor na Ukrajine v rokoch 1932-1933.

Objektom trestného činu sú základné ľudské práva a to právo na národnú a rasovú rovnoprávnosť, sloboda náboženského presvedčenia, právo na život a slobodný rozvoj osobnosti, bez ohľadu na národnostnú, rasovú alebo náboženskú príslušnosť.

Predmetom útoku je vždy skupina (národ, národnosť, etnikum, rasa, náboženstvo) ako celok, aj keď je konkrétnym útokom napadnutý jednotlivec.

Objektívna stránka zahŕňa konanie spočívajúce v spôsobení ťažkej ujmy na zdraví alebo smrti; vo vykonaní opatrenia smerujúceho k tomu, aby sa bránilo rodeniu detí; v násilnom prevádzaní detí z jednej skupiny do druhej; v uvedení príslušníkov takej skupiny do životných podmienok, ktoré majú privodiť jej čiastočné alebo úplné fyzické zničenie.

Páchateľom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek.

Subjektívna stránka zahŕňa zavinenie vo forme úmyslu a pohnútku. Pohnútkou spočíva v úmysle úplne alebo čiastočne zničiť niektorý národ, národnostnú, etnickú alebo rasovú skupinu.

Vyhodnotením trestného oznámenia vyšetrovateľ dospel k záveru, že skutok pre ktorý František Bednár oznámenie podal, sa nestal, nejde o trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt, alebo disciplinárne previnenie. Treba uviesť, Trestný zákon nepozná trestný čin ako „ekonomická genocída“ alebo „sociálna samovražda“. Tvrdenia oznamovateľa o skrytej genocíde a likvidácii Rómov a dôchodcov, t.j. „spodnej časti obyvateľstva“ spolupáchateľstvom poslancov NRSR, vlády SR a Štatistického úradu SR sú ako úvahy legitímne, ale nepodložené žiadnymi faktami. Možno pochopiť subjektívnu nespokojnosť so sociálnou situáciou v Slovenskej republike, ale spájanie dĺžky „zdravého života“ s „vekom dožitia“ na Slovensku a ostatných krajinách EÚ a z toho oznamovateľom vyvodzujúcich záverov o ekonomickej genocíde sú logicky nesprávne. Predlžovanie odchodu veku do dôchodku je celoeurópskym trendom z dôvodu starnutia populácie a nízkej pôrodnosti.

Zákon č. 252/2012Z.z. prešiel riadnym legislatívnym konaním a následne bol schválený väčšinou prítomných poslancov v NRSR. Neexistujú tiež žiadne indície, že by proti prijatiu takéhoto zákona protestovali relevantné medzinárodné organizácie (OSN a pod.) u ktorých možno očakávať, že budú reagovať na prípadné podozrenia z tak závažných trestných činov ako je genocídium.

Ďalej považuje vyšetrovateľ za potrebné uviesť, že ak oznamovateľ nadobudol presvedčenie, že prijatím zákona č. 252/2012Z.z. došlo k porušeniu Ústavy SR, podnet mal smerovať na Ústavný súd Slovenskej republiky. Osobou oprávnenou na podanie sťažnosti je aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že boli porušené jej základné práva alebo slobody zaručené ústavným poriadkom Slovenskej republiky vrátane ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, pričom k ich porušeniu malo dôjsť právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a o ich ochrane nerozhoduje iný súd (čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 49 zákona o ústavnom súde). Takéto podanie oznamovateľ podľa všetkého neurobil, podnet smeroval poslancom NRSR.

Vyšetrovateľ má za to, že dôkladne vyhodnotil dôkazy na základe zváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo ako i súhrne a dospel k záveru, že k naplneniu skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu Genocídium podľa § 418 ods. 1 písm. d) Trestného zákona nedošlo. Preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je možné podať u vyšetrovateľa PZ do 3 dní od oznámenia uznesenia; Sťažnosť nemá odkladný účinok.

Vyšetrovateľ PZ
mjr. Mgr. Roman Hegedús